

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

20 квітня 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 813/дп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати:

головуючого – Патрюка М.В.,

членів Комісії: Заріцької А.О., Луцюка П.С., Макарчука М.А., Устименко В.Є., Весельської Т.Ф. (доповідач),

розглянувши питання про відкриття дисциплінарної справи за скаргою Максимова Євгена Миколайовича стосовно суддів Деснянського районного суду міста Києва Таран Наталії Григорівни, Апеляційного суду міста Києва Шебуєвої Вікторії Андріївни, Українець Людмили Дмитрівни,

встановила:

У лютому 2016 року Максимов Є.М. звернувся до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (далі – Комісія) зі скаргою щодо поведінки суддів Деснянського районного суду міста Києва Таран Н.Г. та Апеляційного суду міста Києва Шебуєвої В.А., Українець Л.Д.

У скарзі заявник указує на порушення суддями вимог процесуального права, зокрема, недотримання правил належності й допустимості доказів під час розгляду цивільної справи № 754/10098/15-ц.

З урахуванням викладених обставин, просить Комісію притягнути суддів до відповідальності.

Розглянувши матеріали перевірки, заслухавши доповідача – члена Комісії Весельську Т.Ф., Комісія дійшла висновку, що у відкритті дисциплінарної справи за скаргою Максимова Є.М. стосовно суддів Деснянського районного суду міста Києва Таран Н.Г. та Апеляційного суду міста Києва Шебуєвої В.А., Українець Л.Д. необхідно відмовити з таких підстав.

У провадженні судді Деснянського районного суду міста Києва Таран Н.Г. перебувала цивільна справа № 754/10098/15-ц за позовом заявника Максимова Є.М. до публічного акціонерного товариства “Дельта Банк” про захист прав споживачів, відшкодування збитків та моральної шкоди.

Заявник вважав, що суддею при вирішенні питання про долучення до матеріалів справи наданого відповідачем доказу – “виписки з рахунку від

23 вересня 2015 року” порушено вимоги процесуального закону, оскільки цей доказ було подано неофіційно і судом він не досліджувався; із цим доказом він ознайомлений не був та про його наявність дізнався лише під час ознайомлення з матеріалами справи в ході підготовки апеляційної скарги на рішення суду, у зв’язку з чим висловлює припущення про фальсифікацію доказу. Окрім цього зазначив, що на цю обставину указав в апеляційній скарзі на рішення суду першої інстанції, однак, суд апеляційної інстанції “на неї не відреагував та залишив рішення суду першої інстанції без змін”.

Статтею 57 ЦПК України встановлено, що доказами є будь-які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Згідно з частинами першою та четвертою статті 212 ЦПК України, суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об’єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Результати оцінки доказів суд відображає в рішенні, в якому наводяться мотиви їх прийняття чи відмови у прийнятті.

Отже, свою незгоду з оцінкою судом доказів, а також його висновок щодо їх належності та допустимості, Максимов Є.М. мав можливість висловити в апеляційній та касаційній скаргах на ухвалене судом у справі рішення.

Перевіркою встановлено, що рішенням Деснянського районного суду міста Києва від 16 листопада 2015 року Максимову Є.М. в задоволенні позову відмовлено.

Не погоджуючись із цим рішенням, Максимов Є.М. оскаржив його в апеляційному та касаційному порядку.

Відповідно до даних Єдиного державного реєстру судових рішень, рішенням Апеляційного суду міста Києва (у складі суддів Шебуєвої В.А. (головуюча), Українець Л.Д., Оніщук М.І.) від 16 грудня 2015 року, апеляційну скаргу ОСОБА_1 відхилено, а рішення Деснянського районного суду міста Києва від 16 листопада 2015 року залишено без змін.

Окрім того, ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 16 березня 2016 року касаційну скаргу ОСОБА_4 відхилено, а рішення Деснянського районного суду міста Києва від 16 листопада 2015 року та ухвалу Апеляційного суду міста Києва від 16 грудня 2015 року залишено без змін.

Отже, Максимов Є.М. реалізував своє право на оскарження судового рішення в апеляційному та касаційному порядку.

Наведені обставини дають підстави для висновку, що доводи скарги Максимова Є.М. зводяться до незгоди з рішенням Деснянського районного суду міста Києва від 16 листопада 2015 року (ухваленим під головуванням судді Таран Н.Г.) про відмову у задоволенні позову, а також ухвалою Апеляційного суду міста Києва від 16 грудня 2015 року (постановленою колегією суддів у складі Шебуєвої В.А., Українець Л.Д., Оніщук М.І.), якою рішення суду першої інстанції залишено без змін, а тому не приймаються Комісією до уваги, з огляду на таке.

Згідно зі статтею 19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов’язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до частини першої статті 5 Закону України “Про судоустрій і статус суддів” (далі - Закон), правосуддя в Україні здійснюється виключно судами.

Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускається.

Вища кваліфікаційна комісія суддів України діє у межах повноважень, визначених статтею 101 Закону, зокрема розглядає в порядку дисциплінарного провадження звернення стосовно суддів місцевих та апеляційних судів з підстав, визначених статтею 92 цього Закону.

Підстави дисциплінарної відповідальності судді визначено статтею 92 Закону.

Згідно з частиною п'ятою статті 93 Закону дисциплінарну справу щодо судді не може бути порушено за заявою чи повідомленням, що не містять відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку судді.

Оскільки в діях суддів Деснянського районного суду міста Києва Таран Н.Г. та Апеляційного суду міста Києва Шебуєвої В.А., Українець Л.Д. не вбачається ознак дисциплінарного проступку, передбаченого статтею 92 Закону, підстави для відкриття дисциплінарної справи стосовно них відсутні.

Керуючись статтями 92-96, 101, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у редакції 2015 року, Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати

вирішила:

відмовити у відкритті дисциплінарної справи стосовно суддів Деснянського районного суду міста Києва Таран Наталії Григорівни та Апеляційного суду міста Києва Шебуєвої Вікторії Андріївни, Українець Людмили Дмитрівни.

Рішення про відмову у відкритті дисциплінарної справи оскарженню не підлягає.

Головуючий

М.В. Патрюк

Члени Комісії:

А.О. Заріцька

П.С. Луцюк

М.А. Макарчук

В.Є. Устименко